

KI RTÓS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

Szentlászló nevű települések találkozója

A Kárpát-medencei Szentlászló nevű települések találkozója idén Búcsúszentlászló községben került sor. Küldöttségünk dr. Illés György alpolgármester vezetésével pénteken délelőtt indult Pilisszentlászlóról. Izbégen csatlakoztak hozzánk Szentendre

Szlovák

Nemzetiségi

Önkormányzat

képviselői Vanyák

Gábor és neje

Erzsike. Kora

délután érkezünk

célunkhoz

Búcsúszentlászló

a.

Vendéglátóink

nagyon kedves

fogadtatása után

elkísértek

szálláshelyünkre,

amely

testvértelepülésünkől tizenöt kilométeres távolságban volt.

Este hat órakor kezdődött az ünnepi műsor amelynek főtémáját a nálunk is látható Szent László mellszobor felavatása képezte. A mellszobor készítője Márkus Péter szobrász országgyűlési képviselőnk is jelen volt.

A megnyitó Himnuszt követő számos beszéd után, Gaal Gergely, a Szent László-év Tanácsadó -testületének elnöke átadta községek képviselőinek

a Szent László év zászlaját.

A Faluház parkjában elhelyezett szobor megállásánál, Illyés Dénes plébános atya végezte.

A koszorúzást követően, a helyi Dalos Pacsirták, a Nélküled, és a Boldogasszony anyánk c. énekeket

adták elő.

Vacsorát a

közelben

felállított nagy

sátorban

fogyasztottuk el.

A számos énekes

fellépést

követően a késő

esti órákban

értünk

szálláshelyünkre.

Szombaton a

reggeli után a

búcsújáró

templomba

vonultunk ahol,

csodálatos egyházi koncertet volt alkalmunk hallgatni.

Fogáné Galambosi Éva: a falu szülöttje. Kerek 40 éve látja el a kántori feladatot. Édesapja is 30 évig gyakorolta ezt a hivatást helyben, édesapja halála után még kamaszlányként kezdte a szolgálatot.

A Dalos Pacsirták: a 15 fős énekegyüttes tagjai lelkes, zeneszerető lányok, asszonyok, akiket a zene összetartó ereje, közösségformáló hatása igazi csapatává kovácsolt össze.

Fotó: Franyó Rudolf

A nagymultú templom történetét, igen nagy alapossággal ismertette Illyés Dénes plébános úr.

A közeli Kálvária és a Kálvária-domb magaslatán lévő kápolna megcsodálása után visszavonultunk a háromszáz főt befogadását biztosító sátorba.

Figyelmes és odaadó vendéglátóink a legkülönbözőbb

italokkal

kedveskedve

igyekeztek

szomjunktat oltani.

Közben Csécs

Tamásné Németh

Éva zenélt, kinek

életében a zene

mindig meghatározó

szerepet töltött be. A

pécsi Zeneművészeti

szakközépiskolában

magánének szakon,

majd Szombathelyen

ének-zene,

karvezetés szakon diplomázott. Azóta is zenével,

tanítással foglalkozik, a helyi Dalos Pacsirták

énekegyüttes lelkes vezetője, karnagya.

Nagyon tartalmas előadásában többek között: Wolf

Péter: Ave Maria –ját

halhattuk, orgonán

közreműködött:

Fogáné Galambosi

Éva.

Ebéd előtt még

alkalmunk volt

megtekinteni a

Fazekasműhely

kiállítását.

A településen több

mint 50 gyermekkel 2

csoportban működik

a helyi óvoda. Nem

csak helyből, de a

környékbeli falvakból

is járnak ide nebulók. Az ünnepi alkalomra népi

játékkal és néptáncsal örvendeztették meg a kedves

nézőket.

Őket az iskolások követték. A 3. osztályosok léptek

fel. Elsőként Molnár Zsófia szavalatát hallgattuk,

majd egy Csúfolódót játszottak a gyerekek.

Köszönet a felkészítő tanárunknak: Lászlóné

Bödöcs Erikának, aki most vonult nyugdíjba, és számtalan meghitt hangulatú vagy humoros verset, jelenetet tanított a gyerekekkel.

A gyermekműsor után, a felnőttek következtek.

A tizenhat jelenlévő település polgármesterei - képviselői mutatták be tiz-tizenöt percnyi idő alatt

községeiket.

Községünket,

Pilisszentlászlót, dr.

Illés György

javaslatára ketten

mutattuk be a

jelenlévő

hallgatóságnak. Dr.

Illés György a

hallgatóság iránti

tiszteletünk jeléül

községünk

zászlójával lépett fel

a pódiumra.

Fellépésünket a

jelenlévők nagy

tapssal jutalmazták.

A beszédeket követően a küldöttségek vezetői

megbeszélni a következő találkozók helyszíneit, a

faluház tanácstermébe vonultak. Mi két év múlva

szerettünk volna

jogot szerezni a

Szentlászló

települések

találkozájának

megrendezésére. Ez

azonban nem

sikerült, így a

jelenlegi álláspont

szerint három év

múlva, azaz 2020-

ban kerülünk sorra.

Az esti zenés műsor

és vigadalom sokáig

elhúzódott.

Csoportunk azonban

már éjfél előtt megérkezett szálláshelyére.

Foto: Pálincás Margaretta

Foto: Pálincás Margaretta

Franyó Rudolf

Na Cyrila a Metoda v Štúrove

Na Slovensku je
5. júl štátnym
sviatkom –
príchod
vierožvestcov sv.
Cyrila a Metoda
spolupatrónov
Európy. V
Štúrove
každoročne
organizuje
oslav y tamojšia
Matica
slovenská.
Pravidelne tam
chodia
účinkovať ale aj
ako návštevníci

Foto: Jozef Schwarz

Senváclavania. Na tohtoročných oslavách ma Rudo
Fraňo poveril zúčastniť sa ich aj v mene
Senváclavanom
. S radosťou
som to spravil.
Oslavy začali
spomienkou pri
pamätnej tabuli
J. Ostrovského,
významného
sochára, ktorý
dlhé roky
pôsobil v
Štúrove, kde aj
zomrel. V
mnohých
svojich prácach
najmä z dreva
spracovával
kresťanskú
tematiku. Aj križová cesta v miestnom kostole sv.
Imricha je jeho práca. Po krátkom príhovore a
položení venca sa prítomní presunuli na pešiu
zónu.

Na tunajšom pódiu uprostred mesta sa potom
uskutočnil krásny kultúrny program. Mužský
spevácky zbor z Močenku sa predstavil už pri
pamätnej tabuli J. Ostrovského spevom hymnickej

piesne Kto za
pravdu horí...
Jeho
vystúpenie
potešilo nielen
uši prítomných
ale aj oči.
Elegantné
oblečenie
vychádzajúce
z ľudovej
tradície bolo
vskutku
pastvou pre
oči.

Deti sú deti
a deti, ktoré sa
radujú spevom
a tancom sú na nezaplatenie. Potešilo vystúpenie
detského folklórneho súboru Uľanček z Úľan nad
Žitavou.

Dorast, ktorý
ponesie odkaz
pôvodného
slovenského
života aj v
budúcnosti.
Nuž a na záver
„Výborníci“ zo
Štúrova.

Senváclavania
ich dobre
poznajú z
častých
návštev v
Senváclave.

Naposledy boli
iba iba štyri

a tancom sú na nezaplatenie. Potešilo vystúpenie
detského folklórneho súboru Uľanček z Úľan nad

Foto: Jozef Schwarz

2017/07/05

dni predtým na oslavách Dňa sv. Ladislava. Janek s
ozembuchom a všetci výborníci roznášajú dobrú
náladu na počkanie a neustále.

Tešíme sa na budúročné oslavy Cyrila a Metoda!

Jozef Schwarz

Cyrell és Metód ünnepe Párkányban

Szlovákiában július 5. államünnep – Cyril és Metod misszionáriusok Európa patrónusai szlovák földre érkezésének napja. Párkányban minden évben megemlékező ünnepséget rendez a Matica Slovenská Kulturális Szervezet. Rendszeresen aktív résztvevői az ünnepségnek a pilisszentlászlóiak. Az idei ünnepségen megkért Franyó Rudolf barátom, képviseljem a Pilisszentlászlót is. Örömmel elfogadtam ezt a küldetést.

Az ünnepség az Ostrovský emléktáblánál kezdődött. Ostrovský a város híres szobrásza, aki hosszú évek során itt alkotott és itt is halt meg. Több művében, főleg a fából faragott műve a kereszténység tematikáját foglalja magába. A párkányi Szent Imre templomban lévő Kálvária is az ő műve. Rövid megemlékező beszéd után az emléktáblánál az ünneplők átsétáltak a sétáló zónára a színpadhoz.

A város közepén zajlott tovább a kultúrprogram. A Močenoki férfikórus bemutatkozott már az emléktáblánál ahol a Kto za pravdu horí (Aki az

igazságért ég,) című dalt adta elő. Elegáns népviseletben való szereplésük nem csak vérpezsdítő, de látványos is volt.

A gyermek, aki dallal, tánccal örül, az csodálatos! Örömet tápláló volt az ULANČEK gyermek folklór csoport fellépése, Ulany nad Žitavou- ból. Fiatalság, amely viszi tovább a hagyományos Szlovák folklór élet üzenetét a jövőbe.

És a végén a Výborníci (Ozembuch) Párkányból. Pilisszentlászlóiak jól ismerik ezeket, az éneklő fiukat gyakori pilisszentlászlói látogatásaikból. Utoljára 4 nappal ez esemény előtt a Szent László ünnepén vettek részt, Janek az „ozembucchal” és a többi Výborník a jó kedvet, vidámságot hirdetik mindenhol és fáradhatatlanul.

Már most örülünk a következő évi Cyrell és Metód ünnepségnek.

Fordította: Marika Vavreczká

Detva 2017 52. évi Folklór fesztivál

Detván a szlovák folklór egyik legjelentősebb fellegetvárában, idén július 7 - 8, és 9-én vasárnap ismét megrendezésre került az immár 52. Folklór fesztivál.

A rendezvény külön ékessége volt a vasárnap rendezett 44. Határon túli szlovák nemzetiségiek találkozója és fellépése. A vasárnapi műsor egyik fő látványosságát a korabeli, eltérő

nemzetiségi öltözetben felvonuló fiatal jegyespárok adták.

A negyven fiatal párocskából, huszonegy Magyarországról érkezett, ezzel is érzékelvén,

hogy mi határon túli szlovákok is ápoljuk és tiszteljük nemzetiségi múltunkat. Az esküvői körmenet által is bizonyítást nyert az a tény, hogy a szlovák nemzetiségi identitásunknak méltó követője az ifjú generáció.

A különböző népdalok, és táncok előadása mellett a rendezők nem felejtkeztek meg a különböző országokba szétszóródott szlovákságunk tradicionális ételeinek bemutatásáról sem.

Mit kínálnak a határon túliak?

Kóstolják meg a határon túliak, több mint 250 –éves recept szerint készült ételeit.

Ilyen feliratú tábla volt elhelyezve a határon túli szlovákság udvarának bejáratánál, ahol hat ország: Horvátország, Magyarország, Románia,

Lengyelország, Szerbia, és Ukrajna országaiból érkezett testvéreink főztek, sütöttek, és kínálták a helyben készített ételeiket, vagy a magukkal hozott különböző termékeiket. Horvátországból Ilok, Josipovecből, Nasice, és Fiume környékiek ropogós malacsültet, sült halakat, tengeri specialitásokat,

lepényeket, bográcsos babgulyást, sajtot, kínálgattak.

Magyarországból a Pilisszentkeresztiek Kolbászokkal és marhagulyással, kalácsokkal és a híres málnapálinkával kedveskedtek. Tótkomlósról érkezettek Dél-alföldi ízekkel a híres tótkomlósi száraz kolbászokkal, hideg lekváros és diós kiflikkel, bryndzás, és mákos haluskákkal, varázsolták el az udvarba belépőket.

Romániából Nagylakiak tarhonyás pörköltet készítettek és nagylaki száraz kolbászt, szalonnát, füstölt sonkát, töpörtyűt, töpörtyűs pogácsát, és

hájas kiflit hoztak magukkal.

A Lengyelországból érkezezett északi testvéreink bryndzás és káposztás haluskát készítettek és a legkülönbözőbb finom sajtokat hozták magukkal. Ezekhez

finom borókapálinkát kínálgattak a betérőknek.

A különböző helyekről: Bácskából, Petrovecből, Bolovcából, Erdevikből, Kovacsicából, és még számos helyről érkezett déli testvéreink, Szerbiából, különböző speciális füstöléssel készített kolbászokkal érkeztek, Marha, és birkagulyást, valamint balkáni babgulyást. Diós, mákos bejgliket, és csodálatos fánkokat készítettek. Ukrajnában élő szlovákjaink közül Ungvárról és Remetéből érkeztek. Finom, füstölt termékeikkel, és házi készítésű, füstölt sajtaikkal, és helyben sültt ízletes lepényekkel kedveskedtek, amikhez házilag készített sligovicát kínálgattak.

Franyó Rudolf

Fotók: Imrich Fuhl

Mi a magyarokkal megbékéltünk

A magyarok viszont velünk nem

Budapest 2017. június 13.

Fáklyás menet fekete egyenruhában és gyűlölködő kiabálás: - Gyűlölünk Szlovákia! Mindent vissza!

A Szlovák nagykövetség előtt Budapesten 2017. június 13. a múlt század 40-es éveit idézték elő, amikor a Bécsi döntés után a Horthy csapatok szállták meg országunk déli részét.

Magyarok-úri nemzet?

64 megye és a jobbik minden évben a Trianon évfordulóján, megerősítik bennünk azt az érzést, hogy a magyarok tudatában, mint nagyúri nemzetben a régi Magyarországon, semmi sem változott. Csak mink felejtettük el a történelmi összefüggéseket, dél Szlovákia megszállását 1938-ban, Horthy fogadtatását Kassán Márai íróval és

Eszterházi politikussal a magyar terrorra véres Surányi karácsonyra a magyarizáció második szakaszára a **150 szlovák iskola bezárására és a 900 szlovák tanító kiutasítására családostól.**

Hiszen ki is számolná az üldözött, meggyilkolt szlovákokat, ruszínokat a Felvidéken, mikor erről a történelem hallgat, Márainak, Eszterházinak szobrokat emeltek Kassán, az új államiság idejében, mint a magyar nép nagy férfijainak.

Mi a magyarokkal megbékéltünk, ők velünk nem. Nem az zavar minket hogy a szlovák EU képviselő (Csáky) Brüsszelben a magyar állam érdekeit képviseli, hogy Szlovákiában még mindig a politikában jelen vannak a nagy Magyarország posztumusz képviselői, akik nem akarnak

beletörödni abba, hogy Szlovákia egy független állam, de mindig csak arról beszélnek, hogy ez felvidék, és elszakadt terület.

Aki nézi a Dunaszerdahelyi TV adást magyar nyelven, azt hallja, hogy Dunajská Streda felvidéken van, tehát felső Magyarország. Hasonlóképpen van mondva Štúrovo-ról, Komárnoról....

Furcsa, hogy száz éve megszűnt az Osztrák Magyar Monarchia és ők Szlovákiában a kihalt földrajzi neveket használják.

Mink nem használunk jelenlegi földrajzi megnevezéseket Magyarországon szlovákul pld.: Balaton, Blatenské - jazero vagy Blatno, pedig ennek a helynek bizony az volt az eredeti elnevezése.

A szlovák - magyar történelmi megbékéléshez hozzájárult minap a nemzetiségi politika minisztere Potápi Arpád János, aki a Beneš dekrétumok megszüntetését követelte, mert szerinte a háború után a magyarok szenvedtek a legtöbbet Szlovákiában. Állítólag elveszítettek állampolgárságukat a szülő földjükön és az ördögi terv áldozatai lettek.

Nos, milyen volt a nagyhatalmak ördögi terve, a Posztupimi konferencián, 1946. február 27-én megegyeztek a szlovák és magyar lakosság cseréjében kölcsönösen, és ezt mindkét ország kormánya aláírta.

A Szlovák magyar viszonyokat még mindig nem a történelmi aspektus szerint ítélik meg.

Az erőszakos kitelepítés a Beneš dekrétumok szerint magyar részről 1945-46 között nagyon téves nézet. Az, az argumentáció, hogy mi a magyarokat kizavartuk, mint a csehek a németeket nincs alátámasztva semmivel, írja a szlovák történész Ladislav Deák, (Deák László) aki a Budapesti archívumokat nagyon jól ismeri. Szerinte egy magyar sem ment Szlovákiából a Beneš dekrétumok alapján 1938-ban Magyarországra.

A magyar megszálló rezsim hozta Szlovákiába a Bécsi döntés után az úgynevezett „anyásokat az anyaországból“ tehát a szülőföldről, és mivel ez a terület Csehszlovákiának vissza lett szolgáltatva, az anyások idegen állampolgárokká váltak. 1945. májusában vagonírozták őket és kiutasították.

A magyar fasiszták, nyilasok, akik üldözték a Szlovák lakosságot, ezek kb. 6 000 voltak még a

háború befejezése előtt, elfutamodtak. 31 ezer volt az a magyar lakos, aki maradt volna Szlovákiában, de el kellett neki hagyni az országot. A harmadik csoport volt az, akik a lakosságcsere alapján hagyták el az országot. Ilyen az igazság. „Az igazságtalan Beneš dekrétumok, egy mítosz, éppen úgy, mint az a bizonyos reszlovakizáció, amely állítólag magyar nemzetiség ellenes volt.

Bizonyos reális háttére ennek a témának abban van, hogy az előzménye a magyarizáció volt.

A lakosság nagy része, amely a 19. és a 20. század elején erőszakosan meg volt magyarosítva, természetesen a szlovák nemzetiséghez tért vissza.

A szlovák politika elhanyagolt egy fontos tényezőt, hogy a szlovák - magyar viszonyokat nem a történelmi vonatkozás szerint ítélte meg. Ha a nemzetközi közösség háború után, törvényen kívül helyezte a Münchener egyezményt, mint törvénytelen aktust, és ezzel egyetemben megszüntette a Bécsi megegyezést és a „kis háborút“ szükségszerűen el kellett távolítani a következményeit a dél Szlovákia Magyarországgal által való megszállását. Ebbe a magyaroknak bele kell törödni, meg kell vele békélni.

A magyar tudat a múlt idő magyar uralkodó szellem terhe alatt van, és ebből adódik ez a sérülése és állítólagos igazságtalansága. Lehet ezeket nem figyelembe venni, és nem tudatosítani, de inkább kezeljük, és a dolgokat oldjuk meg tudatosan és szakértelemmel. Nem szabad megengedni, hogy a mi történelmünket mások írják, mert egy helyben fogunk topogni, nem lépünk tovább a közös viszonyokban a magyarokkal, és mi húzzuk majd a rövidebbet. Úgy, mint eddig.

Ludovít Števko (Istvánka Lajos)

Fordította: Marika Vavrecka

„Okos”? hadüzenet

A második világháborúban Magyarország hadat üzent az USA-nak. Magyarország nagykövete bement a washingtoni külügyminisztériumba, majd átadta a hadüzenetet. Ezután a következő beszélgetés zajlott le:

USA Külügyminiszter: - Mi az Önök államformája?

Magyar nagykövet: - Királyság.

- És ki a királyuk?

- Nincs királyunk, hanem kormányzónk van.

- Ki a kormányzó?

- Vitéz Horthy Miklós tengernagy.

- És van Önöknek tengerük?

- Az nincs.

- Értem. Van az USA-val szemben területi követelésük?

- Nincs.

- Van valamilyen országgal szemben területi követelésük?

- Igen. Ausztriával, Csehszlovákiával, Romániával...

- Értem. És azokkal szemben is hadat viselnek?

- Nem, ők a szövetségeseink.

Szlovákságunk napja

Július elsején ünnepeltük a magyarországi szlovákok napját. Az idei rendezvényeknek Rákoskeresztúr adott otthont. A programok 11 órakor kezdődtek a Művelődési Házban.

A most már tradicionálissá vált ökumenikus istentisztelet 13. 30-kor kezdődött a helyi evangélikus templomban.

A két nemzeti himnusz elhangzása után Kovács Áron helyi lelkész köszöntötte a jelenlévőket.

Dr. Fabinyi Tamás püspök kihangsúlyozta az anyanyelvi igehirdetés és hitélet fontosságát. Beszédjében

kihangsúlyozta, hogy ebben viszont a

magyarországi szlovákokat és a szlovákiai magyarokat egyaránt támogatni kell. A magyar nyelvű igehirdetést, szlovák összefoglalóját Szpisák Attila tótkomlói evangélikus lelkész adta. Az istentisztelet végén aztán Balik Béla római-katolikus plébános mondott szlovák nyelven imádságot.

Az istentisztelet után az Országos Szlovák Önkormányzat elnöke, Hollerné Racskó Erzsébet mondott ünnepi beszédet, majd átadta az idei

díjazottak részére a „Nemzetiségünkért Díjat”.

Ugyancsak a Művelődési Házban rendezték meg a –keresztúri büszke lányok” című gálaprogramot.

Térzenével a tótkomlói Ifjúsági Fúvózenekar hívogatta a vendégeket. A program részeként bemutakoztak a pestvidéki régió szlovák falvainak képviselői.

A magyarországi szlovákok napjának rendezvényei keretében a résztvevők megismerkedhettek Rákoskeresztúr szlovák hagyományaival. Ellátogathattak a Bartók Béla Emlékházba, megnézhatték a helytörténeti és néprajzi gyűjteményt, valamint

a régi szlovák temetőt is.

A magyarországi szlovák nemzetiség a július 5-i, szlovákiai állami ünnephez kötődően minden évben július első szombatján tartja a megemlékezést. Szlovákiában a szláv írást megalapító Szent Cirill és Metód napja nemzeti ünnep, s ebből az alkalomból tartják a magyarországi szlovákok is ezt az ünnepséget.

Fotó: Imrich Fuhl

Viktorín emléknep Visegrádon

Fotó: Jozef Schwarz

Az általános iskola felújítása miatt idén a temetőben volt az esemény. A sír a felső részben található kápolna mellett van. Latinul és németül olvashatók rajta a legfontosabb életrajzi adatok. A budapesti és helyi ünneplők

magyarszalagos

koszorúi mellé a szlovák trikoloros koszorúk is a sírra kerültek. Többek között Jozef Schwarz, igen nagy beosztású szlovák államférfi részéről is. Pilisszentlászló szlovák nemzetiségi érzelmű lakóinak nevében Franyó Rudolf, helyezett el koszorút, a szlovák területen született plébános sírhantjára.

Innen kisbusszal vittek a Viktorin sétányhoz. A monarchia első turistaösvénye Ausztriában volt. A második a Magas Tátrában. A harmadik viszont, ez volt.

Az áldott emlékezetű lelkész saját örökölt csekély vagyonából megvette hozzá a területet, és a hívekkel kiépítette az ösvényt egészen a fellegvárig. Utca széles lépcsővel indul, de a házakon túl földút vezet a kálvárián keresztül a csúcsig.

Az első kanyarban emlékmű: „Üdvöz légy vándor. A közösség kényelmére, egyesek költségén 1871” feliratú tábla található.

Ezek megtekintése után a szintén a közeli kultúrházba szállított a kisbusz, ahol az emelet hűvös termében üdítőitalokkal, süteményekkel és

pogácsákkal vendégül látva végződött kötetlen beszélgetésekkel az idei megemlékezés.

Fotó: Jozef Schwarz

Losonci Miklós

Nemzetiségi találkozó

2017. július 29-30. szombat-vasárnap volt a Nógrád Megyei Nemzetiségi Találkozó és a Magyarországi Szlovákok 21. Országos Folklor Fesztiválja. Július 29 - én szombaton 18. 00 órakor a vendégadó Bánkiak tópartján muzsikaszóval kezdődött az ünnepi hangulat. A tóparti muzsikaszót a „Csibaj Banda (Acsa), a „Karancs Old Boys” (Salgótarján), és a „Smykl zenekar”

(Olesnica Lengyelország) szolgáltatta. Az igazi folklór műsor július 30-án vasárnap 15. 30 órától kezdődött, a népviseletes felvonulással, a templomtól a tó szélén kiépített színpadig. A tervezetthez képest némi csúszással kezdetét vette az ünnepi megnyitó. A megnyitót a – Keresztelőtől a felnőtt korig, gálaprogram követte. A gálaprogram után a huszonöt éves Tücsök Zenekar jubileumi koncertje kápráztatta el a közönséget. Még jóval a sötétedés előtt Szlovákiából – az elismert „Uprin Néptánc együttes” műsora következett. A vendéglátók a kiegészítő programokról is gondoskodtak: volt kerítés kiállítás, népművészeti vásár, gasztronómia. Belépés, a hagyományoknak megfelelően díjtalan volt.

Fotó- szöveg Franyó Rudolf

Tallózás A Ludové novinyból

MOZAÍKA

LUDOVÉ NOVINY | 28/2017

V Senváclave oslavovali sv. Ladislava

Počas posledného júnového víkendu v Senváclave oslávili deň svätého Ladislava. V sobotu na futbalovom ihrisku, kde sa slávnosť konala, vystúpil s príhovorom miestny starosta **Attila Tóth**, spieval spevácky zbor *Nezábudka* a divákov potešili svojím programom škôlkari aj žiaci miestnej základnej školy. Po spoločnom obede sa prihovril prítomným poslanec Maďarského národného zhromaždenia **Tamás László**. Následne rozozvučala svojím krásnym hlasom senváclavské údolie nositeľka Kossuthovej ceny, folklórna speváčka

Katalin Szvoráková. Po jej emotívnom vystúpení vystúpila formácia *Výborníci* (ľudovo nazývaní „Ozembuch“) zo Štúrova. Keď sa už hosťom riadne rozprúdila krv v žilách, prihovril sa im kardiochirurg **Lajos Papp**.

Či sú pre ľudské srdcia prínosom zemiakové placky v žalúdku, o tom sa pán profesor nezmienil, ale že nášmu srdcu robí dobre pocit úspechu, to jednoznačne vysvitlo počas vyhlasovania víťazov súťaže v príprave zemiakových placiek. Vo veľkej letnej horúčave vyhrali súťaž dva tímy: rodina **Dankovicsov** a dvojica **Juhász – Dombai**. Deň vyvrcholil koncertom hudobného telesa *Cinege*. Nedeľa sa začala svätou omšou v senváclavskom kostole, ktorú celebraval biskup **Antal Majnek**. Spieval spevácky zbor *Nezábudka*. Dopoludnia sa účastníci svätoladislavských osláv zúčastnili na otvorení výstavy miestnej historickej zbierky Tamása Raymana.

tre-

Foto: R. Fraňo

Alapítók

Mint az, köztudott községünk a hajdani Kékes a pálosoknak köszönheti kialakulását. A mohácsi vést követően településünk is a törökdúlás áldozatául esett. A törökök kiűzése után a hiteles egyházi

anyakönyvek, valamint a „Historia Domus” alapján már nevek szerint is bizonyítható a magukkal hozott szabadon költözködő jobbágyok és zsellérek sokrétű nemzetisége. Az alapítók emlékművén

igen szép hangzású magyar, - Dombai, Kis. A német nevűek közül Metz, Gellen, Majnek. Szerb nevűekből a Dankovics. A szlovák hangzású nevek közül: Krkos Franyo, Hornyák, Rezsnyák, Holba, Kovácsik, Vanyák, Varga, Potlacsco, Predesla Genszki Vrchovina, Hupek, Necsnik Novoszedlák, Oszlács családnevek találhatók.

Mivel a családokat szlovákok által lakott területekről hozták a beszélt nyelv is szlovák maradt. Az újonnan alapított település is a Senváclav, azaz magyarul Szentvencel elnevezést kapta. A

templomunk azonban Szent László ereklyéire épült, így a Szent László nevet kapta. Szlovák elnevezése Senváclav azonban napjainkig megmaradt. Visszatérve az emlékműre, még annyit szeretnék megemlíteni,

hogy az országos szinten is párját ritkító alkotás a községi önkormányzat és a szlovák önkormányzat összefogásának ékes bizonyítéka. Tehát helye van a községünk értéktárában.

Tisztelettel, Franyó Rudolf.

Ó, ió, ció, áció, káció, akáció, INVÁZIÓ

A világ tökéletesen felkészült a rakétaelhárító rakétarendszerek elhárításának az elhárítására. A bonyolult dolgokat kirázza a kisujjából. Az egyszerűek kényszerítik térdre. „Róma ledől, és rabigába görbed”. Az a szégyen, hogy mindez a fegyvertelenektől. Anno a világ legnagyobb építménye a kínai nagyfal után, de a Keopsz piramis előtt a pentagon minden dolgozója az interneten kereste az ellenséget, ami a legeslegbonyolultabb, pedig csak az ablakon kellett volna kinézni. Nagyon sokból látszottak volna. Hiába az egyszerű a megoldhatatlan. Régen az

európaiak is szexszel reprodukálták magukat, ma lombikkal. Megvalósult Madách rémálma. Így ugyanis kiküszöbölhető a gyönyör. Zseniális. Aki azt hiszi, hogy ekkora, hülyeségre, nem lehet igény, óriásit téved. A mai nők már nem férfiakra, hanem lombikról álmodoznak. Minden bajnok legyőzhető. Minden hiány pótolható. Minden, minden eladó.” Azt mondta a vatikáni bíboros is, hogy” mi már nem érjük meg a cölibátus végét, de majd a gyerekeink igen!”

Losonci Miklós

Segítséget kérnek a szentendrei rendőrök egy baleset körülményeinek a tisztázásához

A Szentendrei Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályán segítségnyújtás elmulasztás miatt indult eljárás ismeretlen sofőr ellen, aki 2017. június 28-án, 17 óra 35 -kor egy ismeretlen forgalmi rendszámú személygépkocsival Pilisszentlászló felé hajtott, amikor előzés közben nem adott elsőbbséget a vele szemben szabályosan közlekedő személyautónak. A jármű vezetője az ütközés elkerülése végett az út melletti árokba hajtott, súlyosan megsérült. Az ismeretlen sofőr a baleset helyszínén nem állt meg, elhajtott Pilisszentlászló irányába.

A szentendrei rendőrök a baleset körülményeinek tisztázása érdekében szemtanúk jelentkezését várják, a 107-es, a 112 –es telefonszámok valamelyikén, valamint névtelenségük megőrzése mellett az ingyenesen hívható 06-80-555-111 „Telefontanú” zöld számán.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület.

Tárgy: Tájékoztatás!

Tisztelt Polgárőrök!

Ezúton tájékoztatok minden tagtársat, főleg aki járőr tevékenységet lát el, hogy a sportöltöző területén vándortábor működik. Jelenleg négy sátor került felállításra. Amennyiben járőr munkát végeztek, arra a területre fokozottabb figyelmet fordítsatok.

Pilisszentlászló, 2017. július 24.

Üdvözlettel: Mihics József elnök

Polgárőrség felhívása!

A saját tulajdonú, belterületi ingatlanon található tűzhely, vagy grillsütő használata nem tiltott a tűzgyújtási tilalom idején sem, tehát a kedvező időjárás beköszöntével a kerti grillezések, bográcsolások lehetősége belterületi ingatlanon lehetséges, erre semmilyen engedélyt nem kell kérni! Az ilyen nyílt lángú berendezések, eszközök használata, a tűz gyújtása az ingatlanon belül az általános égetési szabályok betartását követeli meg. Ezek röviden a következők:

- nem szabad felügyelet nélkül hagyni az égő tüzet, még ki nem hűlt parazsat, hamut;
- gondoskodni kell a megfelelő, tűz oltására alkalmas anyag, eszköz készenlétben tartásáról, pl. víz, homok;
- a tevékenység befejezését követően a tüzet gondosan el kell oltani, meg kell győződni arról, hogy elaludt;

A jogi szabályozás és az ehhez kapcsolódó tűzgyújtási tilalom a erdőkre és azok környezetére

terjed ki, de a tűz keletkezésének és a terjedésének fokozott veszélye ebben az időszakban minden növényzet esetén fennáll, így az ilyen időszakban történő szalonasütés, grillezés esetén különösen fontosak a szabályok betartása. A kerti sütögetésnél is legyünk figyelemmel a szomszédokra. Az ilyen sütögetések általában hétvégén, vagy munkaidő után történnek. Ekkor általában a szomszédok otthon tartózkodnak. Előfordul, hogy szellőztetnek, vagy a frissen mosott ruháikat a szabadban teregetik ki. A kerti grillnél a kezdeti tűzgyújtás sok füsttel jár, az esetlegesen megégett húsnak sincs kellemes szaga, így előzetesen célszerű a szomszédoknak szólni, jelezni, hogy kerti sütögetést tartunk. Ha így járunk el, sok kellemetlenséget előzhetünk meg.

*Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület*

Eresz alatt fecskefészek

Az „eresz alatt fecskefészek” című népdalnak egyre inkább megszűnik a valós tartalma. Egyre inkább ritkább látvány lesz nálunk elődeink kedvelt madara. A Magyarországon nyarukat töltő fecskék létszáma évről évre folyamatosan és egyre inkább csökken nemcsak a becslések szerint, hanem már évek óta szemmel is látható a változás. Számos oka van ennek, például a környezetszennyezés, meggondolatlan hulladékkezelés, és az emberi mentalitás – írják és mondják az ehhez értő agrárszakemberek.

Jelentéseik alapján a molnárfecskék száma több mint a felére csökkent a füsti fecskéké a felére, a parti fecskék pedig egyharmaddal lettek kevesebben. Ha ez a mértékű fogyás folytatódik, akkor néhány év múlva a fecskeállomány teljesen eltűnhet Magyarországról.

Sajnos, egyik fecskefajt sem kerüli el a pusztulás. Az elméleti „szakik” azt mondják, hogy a 2007. és

2008. szeptember közepén beköszöntött rendkívüli hideg időjárás és a városi környezetszennyezés az okozója a fecskeállomány csökkenéséhez. Nagypáink erre azt mondanák, hogy a környezetszennyezés leginkább a városban élő

molnárfecskéket érinti. A vidéki környezetben élő füsti fecskék száma azért csökken ilyen óriási mértékben, mert az elmúlt évtizedekben összeomlott a termelősövetkezeti, és a háztáji állattartás is. Miden bizonnyal az is közre játszik, hogy az emberek városban és vidéken sem tisztelik már annyira a fecskéket, mint

gyerekkorunkban, amikor szentmadárként tiszteltük ezeket, az ártatlan madarakat. A szlovákság a szeptemberi Mária a napot mivel ilyenkor gyülekeztek a fecskék a „hosszú útra” – „Lasztoviczká Pana Maria” – (Fecskés Szűz Mária) még most is sajnos már szinte fecskék nélkül is annak nevezi.

Szöveg, fotó: Franyó Rudolf

Sportpálya

Nem csak a szemnek szép és tetszetős, de szakmailag is kiváló anyagokkal és derék szakmunkával lett bekerítve a sportpálya melletti közösségi célokra is alkalmas objektumunk. Mint az a képből is kivehető, nem csak a kerítés, de az

épület környéke is rendezettebb és ezzel tetszetősebb lett.

A kerítésen, VÁNDORTÁBOR Pilisszentlászló feliratú tábla tájékoztatja az arra járókat, a rendezett, bekerített udvarban szakszerűen felállított sátrak funkciójára.

A munkálatokat, minden bizonnyal gondos előkészítés, tervezés, földmérői kitézés előzte meg. Az önkormányzatunknak, de leginkább annak vezetőjének köszönhetően, a kerítés kitézésével, a nagy múltú kálváriánk területe és a hozzá vezető út határai is

megerősítést nyertek. A csekély költségvetésből gazdálkodó Önkormányzatunk leleményességének köszönhető, hogy ismét gyarapodott községünk.

Szöveg, fotó: Franyó Rudolf

Életképek

Aki a Vatikánba utazik, ne nyáron tegye. Garantált napszúrás és hőséguta a félnapos sorbaállás miatt. Bent már szabadon lehet sétálni az ókori szobrok és középkori festmények között, de nyáron a Siciuszi (helyesírás internettől) – kápolnán megállás nélkül terelik keresztül a tömeget. Télen órákig gyönyörködhattunk volna Michelangelo („Angyal Mihály”) Utolsó ítéletében és az ember teremtése című, stb festményeiben. A kert pálmás és embermentes. Mindenki a műemlékek között tolong. Joggal. Az étteremben a saját ennivalónkat is ehetjük. Senki nem veszi zokon az ingyen helyfoglalást. Akármедdig. II. János Pál pápa sírja a pincében van. Alacsony helység. Ilyen helyen azonnal klasztofobiám van, pedig ki van kövezve, világítva és sok a virág is.

Fiatalon felmentem még az egri minaretre is. Ötven évvel később is megvettem a jegyet, de már be sem mertem menni a torony ajtaján. Az én hitéletem is tele volt buktatókkal 2-3 évesen egy nyári délután voltam először a templomnál. A misére nem mentünk be, de megtudtam, hogy itt lakik a Jézuska! Erre kivettem egy sárga makadámkövet a járdából, hogy hazaviszem a Jézuska házából. A szülők nagyszülők majdnem infraktust kaptak. Az első gyónással és áldozással is nagyon megszenvedtem. Nem akartam eltitkolni semmit, mert „Isten szeme mindent lát”, de nem tudtam mit jelent a „paráználkodás”, és nem is mertem megkérdezni, ezért azt mondtam a sötét fülkében a rácson keresztül, hogy „garázdálkodtam”, ami mégis szebben hangzott. Az öreg pap bácsi megkérdezte hogyan. Erre kiderült, hogy hazudtam, mert azt sem tudtam mi az. Az áldozás előtt pedig mindenki azzal ijesztgetett, hogy az ostya Jézus teste és tilos ráharapni. Viszont kétszer akkora volt, mint a szám, és a jobb és bal fogsorom is alul-felül ráharapott. Szerencsére ez sem zavarta a tisztelendőt, akárcsak a „garázdálkodásom” Engem annál inkább. A bér málkózás már egyszerű volt, csak egy keresztet rajzolt a püspök úr a homlokomra hüvelykujjával.. Előtte minden éneket meg kellett tanulni. Nagymamámnál a gyerekszobában volt egy feszület és egy szenteltvíztartó a falon. Mindkettőre óriási szükség volt, mert soha semmi fűtőtest nem volt a

szobában. Csak ágyak, hatalmas dunyhákkal. Este a konyhában 1-1 kő fel lett melegítve a sparhelt, becsavarva egy törülközőbe, és betéve a dunyha alá, ha fázott a lábunk odanyomtuk, ha lecsúszott a törülköző jól megégette a lábunkat. Inkább utólag nem is próbálkoztunk meleget keresni, hanem gyorsan elaludtunk.. Én a kommunizmus miatt 60 éves koromig lakótelepen éltem. Időnként felkerestek a Jehova tanúi, hogy „Van e egy kis időm?” Jól kiszúrtam velük mindig. A lakótelepen mindenkinek csak ideje volt, semmi más. Sötétedésig „lyukat beszéltem a hasukba”. Aztán mégsem léptem be közéjük soha.

Totál frusztráció. Én katolikus vagyok. Nekem egy vallás elég. Egyszer svábföldön egy autóparkolóban odajött hozzám egy német hölgy, hogy katolikus vagy református könyvet adjon-e nekem. Németül beszélt, de magyar nyelvű könyveket osztogatott. Elmeséltem neki németül a magyarországi svábok történetét, amit egyhangúan hallgatott, de folyamatosan teljes lelkesedéssel ajánlgatta a könyveket „Katholik oder reformirte”? „Adjon valami manitusat”, mondtam! Erre majdnem frászt kapott. Gyorsan elfogadtam 1-1 katolikus és református hittérítő könyvet is. Még elfelé menet is rosszállóan rázta a fejét. A jehovisták könyveiből megtudtam, hogy armageddon után már az oroszlanok és tigrisek is füvet fognak enni. De mit szól ehhez a fű?! 3 éves koromban azt mondták a szüleim, hogy hoznak egy televíziót.

Bátyám lelkesen ujjongott, de én elkezdtem sírni, hogy „Nem akarok televíziót.” Ha semmi háztartási gépünk sem volt, de volt kályhánk, minden helységben. A szobánkban cserépkályhánk, a konyhában sparhelt, a fürdőszobában vízmelegítő kályha. Többre becsültük a bátyámmal a cserépkályhát a későbbi TV-nél is. Ledobáltuk a fát a pincében tárolni. Hasogattuk, felhordtuk, begyújtottunk, hamuztunk a legnagyobb odaadással. Tíz éves koromig néztük és hallgattuk a tüzet. Akkor az oroszok behozták a 80 filléres olajat. Szinte ingyen volt. Kezdte mindenki szétverni a cserépkályháját. Következő télen már 1,80 volt az olaj. Aztán két forint80. Végül 3 forint 80 fillér, de addigra Magyarországon már minden

cserépkályha szét volt verve. Voltak helyettük drága, ócska olajkályhák. Aztán személytelen gáz és még személytelenebb távfűtés. 50 év után újra cserépkályhás házban élek. Első családi házamban. Bátyám is, én is újra hallgatjuk és nézzük a tüzet a hőálló üvegajtón keresztül.

Bár 150 km-re egymástól. Két éve újra van tüzem. 50 év abnormálítás után. Bent a szobámban „Kegyes isteneimtől kérjek e többet?”
(Berzsenyi Dániel)

Tisztelettel, Losonci Miklós

Sakk

A mai számunkban Euwe Machgielis (Max) 1901-1981 az ötödik világbajnok (1935-1937) a FIDE elnöke (1970-1978.) A holland Euwe matematika tanár volt, később egy elektro – és számítógéptechnikai kutatóintézet igazgatója lett.

Csak két évig volt világbajnok és valószínű csak Aljechin volt világbajnok és valószínű Aljechin lerobbant állapota miatt tudta megszerezni a trónt. A legtöbb páros - mérkőzést elveszítette. A vb. Címért vívott csatában azonban 13. Remi mellett 9 – 3 ra győzött. A visszavágón aztán Aljechin 10-4 re 11. Remi mellett lesöpörte a trónról. 1948-ban még próbálkozott a címszerzéssel, de az utolsó helyet tudta csak megszerezni az indulók között.

Euwe – Aljechin Amsterdam, 1935. Grünfeld védelem: Világos: Kh3, Vb7, Bf7, Fc4, c7, g2, g3
Sötét: Kh6, Ve8, Bc4, Fg5, a4, g6, h7 a sötét feladta, miért?

1953. után visszavonult a versenyzéstől, de világszervezet elnökeként és számos könyv szerzőjeként jelentősen hozzájárult a sakkozás fejlődéséhez.

Jó megfektést, jó szórakozást, Tusi bácsi.

III. Pilisszentlászlói sakkverseny

A verseny célja: eldönteni ki ma a „KIRÁLY” óvodástól felnőttig.

A verseny helye: JÁNOSÍK kocsmá

A verseny ideje: 2017 szeptember 3. vasárnap

Korcsoportok: - Óvodás fiúk – lányok
- 1-2 osztályos fiúk-lányok
- 3-4 osztályos fiúk lányok
- 5-8 osztályos fiúk, lányok
- Felnőtt hölgyek és urak

A VERSENYEN CSAK AMATŐRÖK INDULHATNAK!

Az indulók választhatnak, hogy a 2x15 perces játékidőt, vagy a FŐRENDEZŐ és a versenybíró döntését fogadják el a partit illetően!

A versenyen helyi lakosok és iskolások vehetnek részt, ha nem regisztrált sakkozók.

A főrendező és versenybíró a KÜRTÖS - ben megjelent feladványok helyes megfejtőit meghívhatja, egy játszámára, ha nem profi!!!

Jelentkezési határidő: 2017. augusztus 30.

Díjazás: az indulók létszámától függően, ajándékot mindenki kap!

Lebonyolítás: körmérkőzés vagy, öt-hét forduló.
Az eredményhirdetés előtt minden résztvevő számára borácsban főtt ebéd.
Ezt követően, záró eredményhirdetés, díjazás.
Nevezési díj: személyenként 1 000 forint.
Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Jelentkezés, a 06 30 209-3302 telefonszámomon, vagy személyesen, a részvételi díj befizetésével a rendezvény helyszínén a JÁNOSÍKBAN.

Tusák József sakktanár

A favágó

Hűvös ősz volt. A fák koronáin lévő megsárgult levelek játszottak a széllel, majd leszállingóztak a földre. Az ősz akkor is akár csak most jelezte a közeledő telet. Az, bizony nem csak a szegényes jobbágyházak keskeny vályogfalait de a büszke kastélyok vastag falait is lehűti. Még annál is jobban hűti le azt, akinek az erdő az otthona. Egyik ilyen zsványunk Bajusz Pista volt. Ezért már korán reggel kézbe vette a baltát és nekiállt fát vágni.

Rejtőzködés miatt különböző helyeken készítette a farakásokat, legyen miből tüzet raknia, és így átvészelnie a hideg téli napokat.

Azon a reggelen mikor az, történt a Tahi feletti erdőségben az odavezető ösvényhez közel

készítette a téli tüzelőre valót. Mikor az első fát ledöntötte, az nagy robajjal esett a földre. Ezt követően a zsvány megtörölte izzadt homlokát és kicsit megpihenni ráült a kidöntött fa törzsére. Hirtelen hangokat sodort feléje az őszi szellő. A közeli ösvényen két nő lépkedett. Hátukon a batyuval, vidáman pletykáltak. Bajusz Pista felismerte őket. Az izbégi molnár felesége volt az a szolgálójával, Rózával.

Jó reggelt, - üdvözölte Róza. A büszke Molnárné köszönés helyett szemével leállította, és mint kutujára nézett a zsványra.

- Neked is, kedves lányka, várjatok egy picit!

- Nem ér rá. Vágd a fát, és ne tarts fel, - mondta gorombán a Molnárné.

- Hiszen én csak egy kis szívességet kérek, szeretnék. Egy maréknyi csizmatalpba való szögre lenne szükségem. Itt van, kettő garast adok, ez még

több is – a segítségért. Nos, akkor hoztok?

- No, akkor ad ide! Meghosszúk, meghosszúk, he, he, igaz, Rózka?

Bolond ez a favágó. Marék szögér két garast. Miért ne hoznánk, ha másfél garasunk marad, - mondogatta magában a Molnárné, mikor eltávolodtak a favágótól

- És ha nem is vesszük meg, mit szólsz hozzá Rózka? Hiszen nincsenek tanúi, hogy adott nekünk

két garast. No, ki fogja azt neki tanúsítani? Itt még a fiskális sem segít rajta. Lépkedj, mert Vác még messze van.

- Favágó, vágta a fát. Rakott a tűzre fejében motoszkáltak a gondolatok.

A szegénységre gondolt, az elátkozott életre, az

úri korbács alatt meghalt szüleire és egyetlen hűgára, akinek az uradalmi darabont* korbácsától kellett meghalnia. Mindenre gondolt, ami bele kényszerítette őt a zsvány életbe.

Belemélyülve a munkába és gondolataiba szinte észre sem vette az idő múlását.

Gondolataiban Rózka hangja zavarta meg:

- Favágó, favágó, hol van?

- Ne ordítozz, te szeleburdi! – szólt rá morcosan a Molnárné.

- Nos, Molnárné, szerencsés volt útjuk? A szögeket megvette?

- Szögeket, milyen szögeket? Nézzük, csak mit ki nem talál ez a kelekótya! – bújt ki a kérdés elől a Molnárné. Rózka állhatatos szíve nem tudta elviselni a hazugságot.

- Én megvettem magának a saját pénzemből, mert az úrnő le akarja tagadni a két garasát, miket

nekünk adott, - mondta Rózka és nyújtotta a zacskót a szögekkel.

- Tehát így van ez. Neked, Rózka, köszönöm, és te Molnárné vedd le a csizmádat – parancsolta Bajusz Pista. Molnárné kifehéredett a félelemtől és húzta lefelé a kifényesített csizmákat. Letérdepelt, könyörgött, hogy ne ártson neki. Ez a zsivány bizony nem viselte el a kigyós szavakat és a meztelen talpába szurkálta a szögeket, melyeket Rózka átadott neki.

- Neked, szögeket a talpadba és Rózkának erszény

dukátot, hogy többet ne kelljen az urakat szolgálania. Ilyen a zshivány igazságos törvénye.

Jól megjutalmazta a zshivány a Molnárnét és a szolgálóját. Még sokáig jutalmazott és büntetett. Büntette az úri dölyfösséget és igazságtalanságot. Szegényeknek viszont reményét adta a korbács és úr nélküli életnek.

Részlet, Franyó Rudolf: Pilisi legendárium c. könyvéből

Rövid tanmesék

Az irigy méhecske

Mikor az Úristen megteremtette a méhecskét, azt mondta:

- Hordj mézet magadnak és az embernek!

A méhecske telihordta az odút, annyira, hogy már egy újni sem fért bele.

Irigyelte a néptől, hogy megossza velük, ezért az Úristen trónjához repült és kérlelte:

- Uram, add, hogy meghaljon minden ember, akit megszúrok a fullánkommal!

- Miért akarod, hogy a fullánkod halálos fegyver legyen?

- Azért. Hogy senki ne nyúljon az édes mézemhez, és mindig mind megmaradjon!

- Ejnye méhecske, méhecske, milyen irigy és fősvény vagy!

A ligeteken és réteken mindig lesz elég virág édes nedűvel, minden évben gyűjthetsz elég mézet magadnak és az embereknek is. Ezért mostantól,

magad halsz meg, ha valakit megszúrsz a fullánkoddal!

Méhecske szomorúan tért haza, de nem tudott szót fogadni.

Ettől kezdve az a méhecske, aki az Isteni parancs ellenére beleszúrja valakibe a fullánkját, nem sokára saját maga pusztul el.

Pacsirta

Ádám jó gazda, mert jól tud szántani, és jó lova is van, de így is csak félig vigasztalja a munka.

Eljön hozzá az Úristen és megkérdezi:

- Hogy tetszik a mezei munka?

- Nehéz munka az, - sóhajt nagyot Ádám, - nem egyszer folyik az izzadság az arcomon.

A fáradságot is megszoknám, csak ne lenne itt minden olyan szomorkás.

- Vidámságot kívánsz, majd lesz vigaszod!

Ekkor lehajolt az Úristen, felemelt egy rögcse földet, amelyikre pillanattal előtte esett le Ádám homlokáról az izzadság, és feldobta a levegőbe.

És lám, a földből hirtelen szürkés madárka lett, aki kedvesen énekelni kezdett és vidáman csapdosott szárnyaival Ádám körül.

Azóta pacsirta a kis énekes madárka vidámítja tavasztól az összes földművest a nehéz mezei munkában.

Miért nem járnak a gyerekek születésüktől

Mikor ősanyánknak Évának megszületett első gyermeke, nagyon örült neki, annyira, hogy állandóan az ölében tartotta, és nem engedte ki kezéből.

Hozzá megy az Úristen és szól hozzá:

- Ne hordozd állandóan, enged le a földre, had járjon magától!

Éva viszont hitetlenkedik az Úristen szavaiban:

- Ő, még nem tud járni, és amint elengedem, elesik, hiszen még nagyon gyengécske.

- Nos, akkor tartson egy évig és egy napig, amíg meg tanul járni, te hitetlen!

Így mondta az Úristen, és így ez a gyerekekkel a világon:

Az anyáknak gondozni kell a gyereket egy évig és egy napig, amíg megtanul, állni és járni a saját lábain.

Maros Madacov, Pri vianocnom stromceku (Karácsonyfánál) c. könyvéből fordította:

Franyó Rudolf

Tisztelt Olvasó!

A lap melyet most kezében tart Kürtös, (szlovák megfelelője Trubník) újság melynek feladata amint azt a megnevezése és a címlapon „logón” is írva nagyon a cenzúra mentesség.

Ez azonban nem jelentheti azt, hogy nyomdafestéket nem tűrő hangnemben, népeket, nemzeteket, nemzetiségeket, és etnikumokat vagy akár egyes személyeket, megsértsek.

Ugyanakkor, az újságom, mint Kürtös, az elnevezéséből következtetni lehet, az elsődleges célja az kell, legyen, hogy mint hajdanában a királyi kürtösök, nem csak környékünkön, de az internet által a világba is kürtölje szét a híreket, eseményeket. Mint a Kürtös alapítója és tulajdonosa, valamint főszerkesztője akkor is kötelességemnek érzem minden kedves olvasóm, illetve segítő szerkesztőm kérésére megjelentetni azokat az írásokat, akkor is ha azokkal nem minden esetben értek egyet.

A fentiekre való hivatkozással, íme az egyik levélke, melyet az egyik falunk szülöttjétől kaptam, amit mivel megfelel a fent leírt kitételeknek szó szerint, javítás nélkül kezdem legépelni.

Kedves Barátom Rudko!

A Nagy Önköri rendkívüli ülést tartott „sürgősséggel” a tegnapi napon.

Ajánlom figyelmedbe, mint a legautentikusabb helyi újság TRUBNIK szerkesztőjének a következőket:

A 8 napirendből 7-nek Tóth Attila volt az előterjesztője, aki információim szerint részt sem vet a testületi ülésen. E közben mégis döntöttek a nagy tudású „SZENÁTORAINK” cirka 250 millió Ft lehetséges felhasználásáról.

Az ülés levezető Dr. Illés alpolgármester, volt polgármester kollégánknak is volt egy önálló előterjesztése miszerint a Waldorf iskola, térítés mentesen megkapja használatra immáron a Béke utcai „Nándi” házát is.

Tisztában vagyok azzal, hogy mint laptulajdonos és író, műfordító Te döntöd el mit közölsz le a KÜRTÖSBEN.

Azonban soha ne feledd, vagyunk még néhányan veled együtt, akik igazi SZENTLÁSZLÓIAK vagyunk.

Nekünk úgy gondolom, azért kell dolgoznunk, hogy ne hagyjuk mindentől kismimizni magunkat. Ez erkölcsi kötelességünk a FALUALAPÍTÓK irányába!

Üdv.: Jócó

A következő levelet, aminek Dombai József falutársunk szintén kérte a leközlését, Dr. Gerendás Gábor jegyző úrnak címezte.

Íme a levél, szintén eredetiben javítás nélkül.
Dr. Gerendás Gábor Jegyző.

Tisztelt jegyző Úr!

Pilisszentlászló Község Önkormányzat Képviselő-testülete 47/2017.(VII. 27) K tsz. Határozata szerint 2017. július 07-én esőzés miatt útkárok keletkeztek. Ezzel szemben a valóság szerint sajnos egy cseppnyi eső nem volt falunkban a földművelő helyi lakók nagy bánatára. Évtizedek óta tapasztalt csapadék hiány. Ebből adódóan bátorodom kérdezni, miről beszélnek a döntéshozók? Álláspontom szerint már maga az előterjesztés is egy nagy hazugság, és egy költségvetési csalás kísérlete. Várom megtisztelő válaszát. Tisztelettel: Dombai József

A fenti két levélkét abszolút javítás nélkül bátorkodtam leközzölni. Losonci Miklós barátom, akinek írásait számos olvasóm, köztük igen magas beosztású államhivatalnokok is nagyra értékelik, a fenti két levél megjelenését egyértelműen támogatta. A harmadik levélkével és a fenti bevezető írással kapcsolatban, viszont az alábbi sorokat vetette egyéni stílusával vonalas írólapra, amit most kezdek legépelni:

Kedves Rudko!

A te megfogalmazásod rövid és velős az enyém hosszú és „velőtlen”
Józsefnek volt egy rossz mondata, mert sosem a származás számít honfitársak, bennszülött magyar állampolgárok esetében, hanem kizárólag az illetők magatartása.
Mindhárom írást őszintének és jószándékunak tartom, csak egy mondatot kell kihúzni belőlük, de én az igazságnak csak az elenyésző részletét látom, ami még véleménynyilvánításra is alkalmatlan. Az egy rossz mondat nélkül az egész oldal még lehet jó. Nem látom át. Lehet, hogy a polgármester érvei is ugyanilyen igaznak tünnének. „Halgattasék meg a másik fél is”!
A tartalom és a külalak egyforma is lehet és ellentétes is. Egy mondat kivételével az egész

levélke leközzölhető, ha Te, mint helyi is úgy gondolod. Énnekem, mint nem helybelinek sem rálátásom, sem kompetenciám nincs e vélemény, sőt döntéshozásra mások községében.

Kedves Olvasó!

Miklós barátom levelét olvasva, Katona József által is feldolgozott, Gertrudis királyné elleni merénylettel kapcsolatos, János esztergomi érsek híres kétértelmű mondata jutott eszembe.
„A királynét megölni nem kell félnetek jó lesz ha mind beleegyeztek én nem ellenzem”.
Az összetett mondat érdekessége, hogy nincs közöttük vessző, tehát így is, úgy is értelmezhető.
Nos én biztatásnak veszem, ugyanakkor viszont a jelzett mondaton kívül a levélke elejéről, még egy mondatot kihagyok. Ettől még nem válik értelmetlenné annak mondanivalója a tisztelt olvasók felé.

Mit ér a kalapács ha nincs alatta üllő!
Falunk kezd egy modern BABELHEZ hasonlítani!
Falualapító ősünk igen szerény módon kemény munkával azért dolgoztak, hogy jövőt építsenek. Magyar állampolgárként az Országunk legszebb helyén, mint szlovákok Templomot, Kápolnát, Iskolát és Óvodát építettek. Azt gondolom büszkék is, lehetünk közsegalapító elődeinkre.
Most viszont változott a világ, van Európai Unió, nincsenek határok (erkölcsök meg főleg) mindenki bolyong szabadon a világban, mint GÓLYAFOS a levegőben stb.
Teljesen nyilvánvalóvá döntően nem tudjuk néhány százan befolyásolni a világban és ÉDES HAZÁNK -ban történő eseményeket.
Mindettől függetlenül legalább lakóhelyünkön Szentlászlón, kellene kézbe venni közös dolgainkat. Ha nincs üllő, kalapálni nem tudunk!

Dombai József

Ellenvélemény

A véleménynyilvánítás szabadsága a rendszerváltás legnagyobb vívmánya. Előtte az életével játszott, aki kimondta a véleményét. Még az édestestvérek véleménye is eltérő az esetek többségében, viszont „vad” idegenekkel is akad mindig „közös tényező”. Én személy szerint az első perctől elleneztem a globalizmus minden formáját. A helyben kitermelt sárga sem versenyképes a Kínából ideszállítottakkal. Főlegesen télen a csillei cseresznye. A migrációt közvetlen életveszélynek tartom.

Az első szabad többpárti választás napján a TV-ben megkérdezték Szász Imre világhíres festőt, hogy „Büszkék lehetünk – e arra, hogy magyarok vagyunk?” Mire így válaszolt: „A származás sosem dicsőség, és sosem szégyen, csak az amit csinálunk, megvalósítunk vagy elkövetünk”.

A származásáról, vallásáról senki nem tehet, de ezek semmilyen atrocitásra nem jogosítanak fel senkit. Másfelől viszont mindenkinek joga van megvédeni a közvagyonát, a falu adófizetőinek a megtakarítását, a családja, nemzete, országa vagyonát, területét.

Bármi áron. Senki és semmi nem kényszeríthet minket házunk, házaink átadására.

EURÓPA A BENSZÜLÖTTÉKÉ. Az állampolgároké, akik itt születtek és itt élnek. Senki másé. Aki el akarja venni azt bármilyen eszközzel el kell kergetni.

Minden honfitársunk a szövetségesünk, a

folyamatos népességrobbanásban élő afrikaiakkal és ázsiaiakkal szemben. Országon belül minden vélemény és „ellen” vélemény megengedett, viszont mindenkit megillet a véltenség vétele a bizonyítási eljárás végéig. A parlamenti képviselőknek kellene jó példát mutatniuk, de pont ők gyűlölik egymást a legjobban, és pont ők illetik egymást a leghatalmasabb, szinte mindig valós vádakkal is. Viszont minden „előzetesben” levőt „úriemberként kell nevezni, hátha tényleg az. Én ezt a titulust túlzottnak tartom. Nehéz megvalósítani a „parlamentális” hangnemet családban falun belül stb., amikor a parlamentben sem tartják be szinte sosem, ha viszont nem lenne ellenzék, akkor minden kormány bármit megtehetne, amit nem szabadna. Mi a megoldás? Az ARÁNYOSSÁG. Fegyvertelen területszerzést például fegyvertelenül, kell meggátolni kerítéssel, de az állampolgárok területe, kizárólag csak az állampolgároké.

Különben itt is polgárháború és éhezés lenne, mint ahonnan jönnek a „harcosok”.

A radikálisokat ki kell zárjuk. Előre!

A cenzúramentesség a Kürtös folyóiratban is csak a szabad véleménynyilvánítást teszi lehetővé, de a nyomdafestéket nem tűrő szavak használatát semmilyen újság vagy könyv nem engedhet meg magának, sem a TV csatornák.

Tisztelettel, Losonci Miklós

FELHÍVÁS!

**2017. augusztus 18-án (pénteken)
14-18 óráig Véradás lesz Pilisszentlászlón
a Szlovák Házban.**

Juhász Károlyné, Editke kedves közlése

Alapító

Augusztus 20-án ünnepeljük államalapító Szent István királyunk névnapját

Géza után a fejedelmi trónra fia Vajk, aki kereszténységben az István nevet kapta, amely görögből származik és jelentése dicsőséggel övezett lépett.

Születésekor a birodalmat sok veszély fenyegette. Előbb saját pogány rokonainak ellenállását kellett letörnie. Legjobban a somogyi fejedelem Koppány fenyegette. Az ősi jogra való hivatkozással jogot formált a hatalomra. Igényét a fejedelmi trónra Saroltával, Géza özvegyével és István édesanyjával történő házasságával akarta megerősíteni. Minden elégedetlent összegyűjtött és Esztergomhoz vonult.

A fiatal uralkodónak alig sikerült elszöknie.

Átkelt a Dunán és a Garam partján tábort épített. Segítséget a Szlovák hatalmasságok Pázmány és Hont saját csapataikkal nyújtottak.

A döntő ütközet Veszprém mellett zajlott le. Koppány vereséget szenvedett, foglyul ejtették és megölték (felnégyelték). I. Istvánnak azután el kellett hárítania a Cseh és Lengyel király támadásait.

Uralkodása alatt elterjedt és megerősödött az országban a kereszténység.

A régi Nagy Morva Birodalom tapasztalatai alapján az ország irányításában sok reformot vezetett be. 1000. december 25. II. Szilveszter pápától megszerezte a királyi koronát.

I. István király alapítója volt a soknemzetiségű államnak. Feleségül Gizellát a Bajor fejedelem lányát vette el, akivel elterjesztette a kereszténységet.

PÁZMÁNY ÉS HONT

A leendő király I. István fejedelmi székhelyén, Nyitrán tartózkodott, ahol megismerkedett a szlovák Pázmány és Hont főispánokkal. Mindkettőjüknek már akkoriban jelentős örökölt birtokaik voltak. Mikor a Koppány elleni harcban a fejedelemnek katonai segítséget nyújtottak, I. István őket további terjedelmes birtokokkal ajándékozta meg. Némelyek belőlük áttegyedtek a jelenlegi Magyarországra.

Az utódok általában elmagyarosodtak, de sokan öntudatukat a középkor végéig megőrizték.

Kivonat, Franyó Rudolf: Uralkodóink egy évezreden át c. könyvéből.

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomda, nyomdai előkészítés: Technova 2004 Kft. | technovaszentendre@gmail.com • 06 30 280 5189

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015